

[Anker Lau.]

at folketingsudvalget ikke har kunnet finde ud af, hvor grænserne er eller at definere, hvad en selv-pensionist er. Jeg synes nu ikke, at det er så svært at definere; en selv-pensionist er ganske simpelt et menneske, som igennem en eller anden form for op-sparing selv helt eller delvis sørger for sin pension og derved helt eller delvis sparer samfundet for den aldersrente, han ellers havde krav på. Jeg skal indrømme, at der kannaturligvis være grænsetilfælde, alt efter hvor værdierne nu har været anbragt; men det kan ikke være det eneste afgørende i denne sag, hvor grænsen skal trækkes, hvis man iøvrigt erkender, at der her er et sam-fundsproblem, der bør løses, fordi vi ikke kan være andet bekendt. Jeg vil længst muligt tro på — og det er der da også givet udtryk for her i dag — at der virkelig er vilje til at løse dette problem, og at det kun er tiden, som også denne gang har været for kort; som det ærede medlem hr. Poul Møller rigtigt sagde: vi ved jo allesammen, at ligningsloven kommer, og så havde der måske været grund til at forberede sig i tide.

Jeg vil så indtrængende, som jeg formår det, henstille til det høje ting, at denne sag nu ikke igen henlægges til næste år, men at der arbejdes med den, så der snarest fra ministeren eller fra anden side kan fore-lægges et forslag, som yder retfærdighed overfor opsparerne. Jeg kan nemlig ikke tro, det er muligt, at vi kan fremme op-sparingstanken i befolkningen, hvis vi ikke også er rede til at yde retfærdighed overfor dem, der har opsparet, og som af årsager, som det høje ting jo ikke helt kan fralægge sig et vist medansvar for, er blevet berøvet frugterne af deres sparsommelighed.

Det er jo ikke sådan, at der ikke har været fremsat tanker til løsning af disse spørgsmål; der har også været fremsat forslag overfor de folk, der har haft med disse sager at gøre; jeg vil minde om forslag, som var indeholdt i det ærede medlem hr. Thorkil Kristensens skattereforfforslag, som har været fremsat adskillige gange her, men som jo desværre ikke er blevet gennem-ført. Jeg vil iøvrigt gerne erkende, at de økonomiske forhold for tiden jo ikke direkte opfordrer til løsningen af denne sag, men så meget desto alvorligere er det jo for dem, der rammes. Jeg føler mig helt sikker på,

at selv nok så indbydende tilbud til frem-tidens opsparere ikke vil møde tillid i befolk-ningen, hvis vi ikke allerede nu yder ret-færdighed overfor dem, der har foretaget opsparing.

Finansministeren (Kampmann): Jeg vil gerne takke udvalget, fordi det har ind-stillet lovforslaget til vedtagelse med de af mig foreslåede ændringer. Jeg må også takke udvalget for den resignation, man har udvist ved at være forbeholden med hensyn til ændringsforslag, der på mere principielle områder ville ændre denne lov-givning. Jeg kan jo ikke sige, at de af de ærede medlemmer hr. Alfred Jensen, fru Ragnhild Andersen og hr. Aksel Larsen fremsatte ændringsforslag viser samme resi-gnation, og jeg vil derfor anbefale, at man stemmer imod disse ændringsforslag.

Det ærede medlem hr. Øllgaard var inde på, at reglen i lovens § 22 om bevillingsmæs-sig nedsættelse i de skattepligtige indkom-ster for de såkaldte førstegangsetablerede øjensynlig administreres noget ujævnt ude over landet, og anførte som motivering for denne udtalelse, at det var i meget forskel-ligt omfang, sådanne nedsættelser var givet. Jeg må have lov at gøre opmærksom på, at det jo også kan skyldes, at det er i meget forskelligt omfang, man har ansøgt om ned-sættelse. Vi kan jo heller ikke komme bort fra, at det første gang har fordelt sig noget ujævnt ude over landet, men man kan ikke uden videre tage denne ujævne fordeling som udtryk for en ujævn administration; vi kan naturligvis se på sagen.

Iøvrigt skal jeg uden at blande mig meget i den lille ordveksling mellem de ærede med-lemmer hr. Øllgaard og hr. Axel Sørensen sige, at jeg synes begge de herrer gjorde en god indsats for at få ændret i § 22, lovfor-slagets § 8. Hvis det kan trøste dem, melder jeg mig gerne som ansvarlig for, at der ikke blev gennemført ændringer, og så håber jeg, at de to ærede medlemmer kan tage hinan-den i hånden igen.

Det ærede medlem hr. Poul Møller spurgte mig, om jeg ville sørge for, at vi administ-rede nedsættelserne for småskibsejerne på linie med den aftrapning, der skal finde sted med hensyn til sømændenes krigstillæg. Jeg giver mit tilsagn herom.

Iøvrigt var det ærede medlem ligesom og-